

İLAHİ CÜNEYT KARDEŞ, ALEMSİN

19 Eylül 2021

Yıldırım Koç

Dr.Cüneyt Akalın, Aydınlik'ın 19 Eylül 2021 tarihli sayısında "Tarih Şahidimdir" başlıklı bir yazıda benim "Cüneyt Kardeş'e Yanıtım" (14 Eylül 2021) yazımı eleştirdi.

Önce bilimsel yaklaşımla ilgili bir notla başlayayım. Dr.Cüneyt Akalın'ın da, benim de yaşımız 70'in üzerinde. İnsan yaşlanınca ister istemez bazı yeteneklerini yitiriyor veya bazı yetenekler zayıflıyor. Ben, yazdıklarımda saçmalamamak için veya ciddi hataları önlemek amacıyla, tüm yazılarımı yayımlamaya göndermeden önce eşime okutuyorum. Çok şükür henüz her zaman değil, ama ara sıra çok ciddi hatalarımı eşim önüyor. Çok sevdiğim bir hocam, "yaş ilerleyince herkesin eteğinden çekmesi gereken biri olmalı" derdi. Benim eşim ve kızım var. Umarım Dr.Cüneyt Akalın'ın da gerektiğinde eteğinden çekecek birileri vardır ve görevlerini yerine getirirler.

Cüneyt Akalın, beni eleştirdiği ilk yazısında şöyle demişti: "Koç, yazısında Kemalist hareketin desteklenmesinin de bu çerçevede benimsendiğini, Doğu Halkları Kurultayı'ndaki komünist, halkçı, devrimci ve İslami renkteki bütün konuşmacıların da aynı ilkeleri ve öncelikleri benimsediklerini vurguladıklarını yazıyor."

Bir metinden tırnak içinde aktarma yaparsanız, bu konuda dürüst olmak gerekir. Ben böyle bir ifade kullanmamıştım. Bu durumu da yazımda şöyle belirttim:

"Böyle bir şey yok. Dr.Cüneyt Akalın uyduruyor. Taliban olayıyla ilgili yazılarımı tekrar tekrar gözden geçirdim. Sözü ettiği ve alıntı yaptığı yazının, 1 Eylül 2021 günü yayımlanan "Anti-Emperyalist Olmak Yetmez, Gericici Olmayacaksın" olduğunu belirtiyor. O yazıda ne Kemalist hareketin desteklenmesinden söz ediliyor, ne de Doğu Halkları Kurultayı'ndan. Dr.Cüneyt Akalın hayal görmüş, gördüğü hayali gerçek sanıp, benim yazımda olduğunu ileri sürmüştü. Acaba diğer yazılarımda bu konuda bir görüş yazmış mıyım diye kontrol ettim. Diğer yazılarımda da yok. Cüneyt Kardeş umarım bundan sonra hayallerini kendine saklar; bana mal etmez."

Dr.Cüneyt Akalın bu yanıtım karşısında susuyor. Hiç yakıştıramadım. İnsan hiç olmazsa hatasını kabul eder, içinden gelmese bile, zevahiri kurtarmak için özür diler. Sükût ikrardan gelir.

İşin kötü tarafı, Cüneyt Kardeş'i ceketinden çeken biri yok herhalde ki, aynı bilim dışı tavrını bu son yazısında da göstermiş.

Yine tırnak içinde şöyle yazıyor: "Koç'a göre 'İlericilerin-devrimcilerin önderliğindeki emperyalizme karşı mücadelede gericiler de cepheye alınabilir. Aksi takdirde birliktelik gericiliğe hizmet eder.'"

Ayıp oluyor. Ben bu cümleyi kullanmadım. Dr.Akalın yine hayal görmüş.

Bununla da yetinmemiş. Bir başka kötü örnek daha:

Şöyle yazıyor: "Yıldırım Koç, onun gibi düşünenler adına "Cüneyt kardeş"e şu soruyu soruyor: 'Emperyalizm mi, Taliban mı?'"

Cüneyt Kardeş, yapma lütfen! Ben nerede "emperyalizm mi, Taliban mı?" dedim? Böyle bir soruyu reddettiğim için Taliban destekçilerini eleştiriyorum. Tamam yaşımız ilerledi, ama bir bilim insanı olarak bu konularda dürüst davranmak gerekir. Yine ayıp etmişsin. Benim söylemediğim ve söylemeyeceğim ve hatta eleştirdiğim tavrı bana mal etmeye kalkmışsın. Bereket Aydınlik'ın satışı belli de fazla dert etmiyorum.

Dr.Cüneyt Akalın şöyle yazıyor: “Bilinen Milli Mücadele örneklerini, Sütçü İmamları, ‘ölüm kalım parası’ nı M. Kemal Paşa’ya teslim eden Rifat Börekçi Efendileri vb... Uzatmayacağım.”

Milli Mücadele kahramanlarımızdan Sütçü İmam’ın adı İmam idi, mesleği de sütçülüktü.

Rifat Börekçi de Kurtuluş Savaşımızın kahramanlarından biridir. Kurtuluş Savaşımız sırasında birçok gerici ayaklanma olurken ve milli kahramanlarımızın idamı için fetva verilmişken, Rifat Börekçi varlığını ortaya koyan yiğit bir insandır (torunu Osman Börekçi de arkadaşımı).

Cüneyt Kardeş, yazısında Çin’de 19. yüzyılın ikinci yarısındaki Tai-Ping ayaklanmasını anlatmış. Bağlantıyı kuramadım. Tai-Ping ayaklanmasının Müslümanlıkla bir ilişkisi yok. Ne alaka, gerçekten anlayamadım. Eğer dine dayalı hareketlerin tarihsel olarak ilerici olduğundan söz edecekse, birkaç yıl önce yayımlanan **Cenneti Yeryüzünde Yaratmak** kitabımı önerebilirim. O kitapta, dini inançlar temelinde sınıfsız ve sömürsüz bir dünya kurma mücadelesinin çok sayıda örneği var. En azından Ebuzer ve Karmatiler, İslamiyet için böyle bir çaba göstermiş olanlar.

Gelelim Sepoy Ayaklanması’na. Cüneyt Kardeş, “**MUTİNY YA DA SEBOY (SİYAHİ İSYANI) 1857**” diyor. “Mutiny” İngilizcede zaten “isyan” demek. Niçin bu sözcüğü kullanmış, anlayamadım. Ayrıca, herhalde yazısını yayıma göndermeden önce bir başkasına okutturmadığından, “Seboy (Siyahi İsyani)” gibi bir başlık yer almış. Farsçada “sipah” asker ve ordu anlamına geliyormuş. Osmanlı’da da sipahiler vardı. Herhalde “(Siyahi İsyani)” diye yazılan, “(Sipahi İsyani)” olacak. Yaşımız ilerledi. Dikkat ister istemez dağılıyor.

1857 Sepoy İsyani gerçekten önemli. Marx’ın devrim kuramının gelişimine ilişkin yazılarımda bu isyanın Marx tarafından da çok önemsendiğini belirtmiştim. Ancak bu isyan, Müslüman ve Hindu köylü askerlerin birlikte İngiliz baskı ve sömürsüne karşı başlattıkları bir ayaklanmadır. Dini niteliği yoktur. Dr.Akalın’ın bu örneği niçin verdiğini de anlamadım. İsyanın başlamasında genellikle kabul edilen, Dr.Akalın’ın ileri sürdüğü gibi, “topların ateşlenmesinde kullanılan fitilin domuz yağı ile karıştırıldığı” değil, kullanılacak yeni mermilerin domuz ve inek yağıyla yağlanmış olduğu iddiasıdır.

Ben Taliban konusunda yazdıklarımı hatırlatayım.

Taliban olayını değerlendirirken, bu hareketin dünyada ilerici ve devrimci harekete katkısına ve verdiği zarara bakmak gerekir. Diğer bir deyişle, bir fayda/maliyet analizi yapacaksınız. Ne getiriyor, ne götürüyor?

Her şerde bir hayır vardır. Taliban şerrinde ne kadar hayır var? Buna bakacaksınız. Bu konuya hangi bakış açısından yaklaşacağınız size bağlı.

Ben, insanın insanı ezmediği ve sömürmediği, insanın insana kulluk yapmadığı, insanlığın doğayla uyum içinde sade ve dostluğa dayalı bir yaşam sürdüğü bir dünya arzuluyorum. Buna giden ilk adım olarak da, bağımsız, laik, gerçekten demokratik bir Türkiye istiyorum. O zaman Taliban olayına bakışında hareket noktam bu. Taliban olayı bu amacıma ne kadar hizmet ediyor? Ne kadar zarar veriyor?

Günümüzde bu amacımın önündeki en önemli engel, emperyalizm. Emperyalizm geriletmeden ve yok edilmeden, arzuladığım dünyaya doğru ilerlemek mümkün değil. O zaman sormam gereken soru şu: Taliban, emperyalizmi ne kadar zayıflatıyor? Taliban, insanın insanı ezmediği, sömürmediği, kullaştırmadığı, insanlığın evrensel değerlerinin ve demokrasinin geçerli olduğu bir dünya mücadelesine ne kadar zarar veriyor?

Basit bir fayda/maliyet analizi.

Ne yazık ki, aralarında Cüneyt Kardeş’in de bulunduğu bir kesim, bazı nedenlerle bu basit analizi yapmıyorlar, yapamıyorlar.

Taliban’ın emperyalizmi geriletmedeki katkısı küçücükken, insanlığın mutlu ve huzurlu geleceği mücadelesine verdiği zarar çok büyük. Bunun için de, Taliban’ın amacının insanlığı karanlığa sürüklemek olduğunu söylüyorum.

Dr.Cüneyt Akalın’ın da, Taliban’ı destekleyen diğer kesimlerin de gözden kaçırdığı çok önemli bir nokta daha var. Bir hareket, emperyalistlere karşı olabilir. Gericiler de emperyalizmin baskı ve sömürsüne karşı tepki verebilirler. Emperyalizme karşı olan hareketleri ikiye ayırmak gerekli.

Birinci tür, ilerici ve devrimci güçlerin önderliğinde oluşan bir cephede gericilerin de yer almasıdır.

İkinci tür, gericilerin önderliğindeki hareketlerde ilerici ve devrimci güçlerin yer almasıdır.

Taliban'ı destekleyenler Mustafa Kemal Paşa'nın Kurtuluş Savaşımız sırasında bazı gericilerin desteğini almasından söz ediyorlar. Doğrudur; ancak Kurtuluş Savaşı'nın politikasını belirleyen kişi, Mustafa Kemal Paşa'dır. Mustafa Kemal Paşa, Kurtuluş Savaşı'nın zafere ulaşması sonrasında bu kesimi hızla tasfiye etti; demokratik devrim sürecinin yeni aşamalarında bunlara acımadı.

Lenin de hem iç savaş, hem de emperyalist saldırıya karşı mücadele döneminde muhafazakar kesimlerin desteğini harekete geçirdi; bu dönemde Komünist Partisi içinde özel bir birim bile oluşturdu. Ancak bu ittifakın veya işbirliğinin belirleyici gücü, Lenin'in partisiydi. Lenin de emperyalist saldırı ve iç savaş sona erdikten sonra bu kesimlerin etkisini hızla sildi.

Mustafa Kemal Paşa da, Lenin de ülkelerindeki gerici güçlerin emperyalizmle olan çelişkilerinden yararlandılar; ancak ipler onların elindeydi, gericilerin değil. Gericilere teslim olmadılar; gericilerin şerrinin içindeki hayırdan yararlandılar; zamanı gelince de onlardan kurtuldular.

Peki, ikinci örnek nerede yaşandı? İran'da. İran'da komünist partisi Tudeh, emperyalistlerin kuklası Rıza Şah Pehlevi'ye karşı yükselen halk hareketi içinde yer aldı; ancak mollalar çok daha güçlüydü ve gelişmeleri onlar belirledi. Bir süre sonra da Tudeh'in binlerce kadrosu ve destekçisi hunharca katledildi veya işkenceden geçirildi ve hapsedildi. Diyebilirsiniz ki, "İran'da emperyalizme karşı olan güçler ne olursa olsun, bu bölgede emperyalizm geriletildi; bu da yeterlidir." Ancak bunun diğer bir sonucu, İran'da köklü bir devrimci geleneği olan güçlerin, Şah döneminde varlığını sürdürebilirken, Humeyni döneminde vahşi bir biçimde yok edilmesi oldu. Ayrıca, bugün bile, mollaların 1979 yılı Şubat ayında iktidara gelmesinin üzerinden 42 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen, İran Medeni Kanununda kadınlar ve İran İş Kanununda işçi hakları konusunda önemli kısıtlamalar devam ediyor. Şeriatçılar, ilerici ve devrimci görüş, kişi ve örgütleri yaşatmıyor.

Şerrin içindeki küçücük hayıra odaklanıldığında, şerrin kendisi gözden kaçmaktadır. Rusya'nın, Çin'in, Türkiye'nin, Avrupa Birliği'nin, ABD'nin ve başka hiçbir ülkenin tanımadığı Taliban'ı desteklemek, tarihsel bir hatadır. Dr.Cüneyt Akalın da bu hataya düşüyor ve hatasında ısrar ediyor.